

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 125/08-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť L. B., P., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Ex 28/06, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. B. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. februára 2008 doručená sťažnosť L. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Ex 28/06.

Sťažovateľ uviedol, že okresný súd poveril súdneho exekútora Mgr. I. P. „na vymáhanie dlžného výživného vo výške 5 400,- Sk a za detskú výbavičku vo výške 3 500,- Sk, spolu vo výške 8 900,- Sk“. Sťažovateľ uvedenú sumu ešte v roku 2006 uhradil a „požiadal súdneho exekútora (...) dvakrát k zastaveniu exekúcie a zrušenie blokácie (...) osobného motorového vozidla BMW 320I“, pričom už 19 mesiacov čaká „za odblokovaním a zastavením exekúcie“. Dňa 26. novembra 2007 podal okresnému súdu žiadosť o zastavenie exekúcie, ale ani „ten v zákonnej lehote nevydal žiadne rozhodnutie“.

Podľa sťažovateľa „prietahy sú neopodstatnené, (...) sú úmyselné vedené voči mojej osobe a (...) za ten čas podľa zákona o účtovníctve sa auto znehodnotilo o vyše 75 % odpisovanej hodnoty“.

Sťažovateľ z uvedeného usúdil, že nečinnosťou okresného súdu v označenej exekučnej veci došlo k porušeniu jeho základného ľudského práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby mu ústavný súd „priznal odškodnenie, ktoré zodpovedá výške realizácie trhovej kúpnej ceny vozidla v roku 2006 a výške kúpnej ceny v roku 2008“, a požaduje „náhradu vo výške 100 000,- Sk“.

Na výzvu ústavného súdu na odstránenie nedostatkov sťažnosti z 20. februára 2008 sťažovateľ v určenej lehote neodpovedal a ani nepredložil dôkaz o využití právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého má nárok podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“). Neurobil tak ani do dňa predbežného prerokovania jeho sťažnosti.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde skúmal okrem iného aj to, či v danom prípade nie je sťažnosť neprípustná.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal všetky opravné prostriedky alebo iné prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Sťažovateľ mohol a predtým, než sa obrátil na ústavný súd, bol podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu aj povinný na ochranu svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy využiť a podať sťažnosť na prietahy v konaní pred okresným súdom orgánu štátnej správy súdu podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 ods. 1 zákona o súdoch.

Podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch sťažnosť môže podať účastník konania alebo strana v konaní. Sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva.

Podľa § 63 ods. 1 zákona o súdoch sťažnosti vybavuje predseda príslušného súdu, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia sťažnosti na predsedu súdu vybavuje predseda súdu vyššieho stupňa.

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ sa mohol domáhať ochrany svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov sťažnosťou na prietahy v konaní adresovanou predsedovi príslušného súdu. Práve využitím inštitútu podania sťažnosti mal možnosť docieľiť nápravu, pretože ako ustanovujú citované ustanovenia zákona, sťažovatelia sa môžu obracať so sťažnosťami na postup súdu, aj ak ide o prietahy v konaní.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sú ustanovené hranice poskytovania ústavnej ochrany základným právam zo strany ústavného súdu na jednej strane a iných orgánov štátu na strane druhej. Vychádzajúc z princípu subsidiarity ustanovenému v čl. 127 ods. 1 ústavy ochrany základných práv a slobôd

sa možno domáhať na ústavnom súde len v prípade, ak sťažovateľ vyčerpal všetky opravné prostriedky alebo právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv účinne poskytuje (obdobne napr. III. ÚS 100/05, III. ÚS 249/05) v systéme všeobecných súdov.

Uplatnenie už citovaných ustanovení zákona o súdoch možno považovať za účinný prostriedok nápravy, ktorý zákon poskytuje sťažovateľovi na ochranu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Keďže zo sťažovateľom formulovanej sťažnosti nevyplýva, že by v prípade namietania prietáhov v konaní okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 24 Ex 28/06 tento účinný prostriedok nápravy využil, a na výzvu ústavného súdu o predloženie takéhoto dôkazu nereagoval, ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol pre neprípustnosť, nevyzýval sťažovateľa na odstránenie ďalších nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí jeho sťažnosti (najmä nepredloženie splnomocnenia na jeho zastupovanie advokátom podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. apríla 2008